

Több száz (saját) (és más) szó (bennszakad hang fennakad)

I. rész¹

Egy kézikönyvből vett (meglehetősen lapos és felületes) utasítás szerint, ha úgy érezzük, *nem megy* az írás, üljünk asztalhoz, tegyünk magunk elé egy papírlapot, s írjunk le száz szót, amiből – magunk is csodálkozni fogunk –, könnyebben, mint gondolnánk, egyszer csak akár kétszáz vagy háromszáz szó is lehet.

(Számolás nélkül) (bevált.)

Tíz nap alatt ebből két-háromezer, egy hónap múltával kilencezer, egy év után akár százezer szó lesz.

(De milyen tíz nap, hónap, év, évek, évtizedek...?)

Gradus ad Parnassum? Lehet, Madame. Az még lehet. Csak milyen volt az életem? nehogy azt is megkérdezze tőlem. [...] Volt benne olyan gyönyörű is, hogy voltaképp akkor kellett volna meghalnom. És mégis, e szépség ellenére sem kívánám újból megélni.

¹ amelynek szövege Arany János- és Füst Milán-idézeteket tartalmaz. Azt is írhatnám: aranyfüst lengi be.

II. rész²

versben a szavak
sorokká a sorok
versszakokká lesznek
(feltéve ha a költe-
ményben vannak
versszakok)
mert néha nincsenek
csak folyik olykor
végtelen (számú) sorokban
sodorja az ár

ahogyan másodpercekből
percek percekből órák
órákból napok azokból
hetek s hónapok
s ha felfűződnek
ahogyan szavakból sorokból ének
hetekből hónapokból év s évek
lesznek
vannak
s (eo ipso: ego sum) bennük
én vagyok
a szóban a sorban a versben
a percben a napban az évben
vagy lenni vélek mint a jégcsapok
ahogy csöpögve hűtik a napot

jöttek (s ne legyünk
naivak: mentek is)
vészfóklón sorjázó
évtizedek melyekben mindig
más és más voltam s vagyok
(végül is *ki szavatol a lady*
biztonságáért s a szavak

² amelynek szövege Petri-, Esterházy-, Arany János- és József Attila-idézeteket tartalmaz.

tartósságáért mármint hogy
tartósságukat és minőségüket
akár egy konzerv eddig
és eddig megőrzik ha én
magam folyton-folyvást
változom?)

jobb híján kisiklok és
eliszkolok mielőtt szavamat
adnám (mihez is?) mielőtt
szavamon fognának
s kiderülne: nem én vagyok
csak szövegbeli másom
lírai énem amely
nem azonos velem
csak szerep amit
elfed a maszk
a damasz-
uszi úton bármikor
szerepet váltok
pálból saullá
saulból pállá változom
önmagam alakmásává
szavakba öntve
szavak mögött rejtőzve
vagyok és nem vagyok

s ha nem vagyok
ha nem leszek
szó bennszakad
hang fennakad –

no de hát ne búsuljatok

III. rész³

egész nyáron
az az egyetlen vers
az az egyetlen megírt szöveg
kísért s végül a felismerés:
nem biztos hogy mindent
szavakba színekbe
formába hangokba
kell és lehet önteni

szavak lesznek belőlem
csak szó leszek
itt állok szoborba öntve
ott függök vászonra
feszítve vagy rajzlapra
rajzolva-festve
lekottázzák a hangomat
felírják mint közlekedési
rendőr büntetéskor
és kinyomtatják
a nevem

szavaimból tudják
mit gondolok
ezért inkább kerülnek

kell ez nekem?

(Elhangzott a Kanizsai Írótáborban, 2017 szeptemberében.)

6 ³ amelynek szövegében kivételesen nincsenek idézetek.

via újvidék

odafelé az árral szemben
visszaútban már visz a víz
oda és vissza hétről hétre (2×)
a két hídláb között lebeg
lebeg a felszín(en) *s hallgat a mély*
minek a felszínén
nincs mélység csak ide-oda
rángatás és lebegés
már el is feledte
az utóbbi időben
sok mindent
hajlamos elfeledni
micsoda mélységek
vannak s mit rejt a mély

a mélységbe nem lehet belátni
szélcsendben hullámok sincsenek
unalmas meg sem rebbenő felszín
zavaros víztükör
nem tükröz semmit
nincs veszély nincs kihívás
nincs semmi
műmosolyok és fényképek
dokumentálják
a lényegtelen lényeket

via italia

via negativa

ez itt újújvidék
neuneusatz novinovi sad
ahová hetente (2×)
cél nélkül célba ér